

ונגרע מאותו אריה יד זו, עד שלא
יבא אותו מלך לעולם ולא יGRESS
את מואב ממקומו.

ארה לי. מה זה ארה לי? אמר
רבי אבא, אותו רשות בשתי
לשונות אמר לבלעם. אחד אמר
ארה לי, ואחד אמר קבה לי. מה
בין זה לזה? אלא אמר לו, ארה
לי עשבים וכשפי ראשינו נחים,
ושם אוטם בקרות המכשפים.
כיוון שראתה שפחו יותר בפיו, שב

ואמר וילכה נא קבה לי.

ואפללו כה, אותו בלק הרשות לא
עזב את כבשו, אלא לקט כל
מיini עשבים, כسوف של ראשינו
נחים, ולקח קידות מכשפים
ונען אותה פחת בקרען אלף
וחמש מאות אמה (על אלף וחמש מאות
אמה), וננו אותה לסוף הימים.
כיוון שבא דוד, פרה בתהום אלף
וחמש מאות אמה, והוציא מים
מהתהום וננטך על המבצת.
באotta שעה אמר, אני ארמת
אותה קדרה. (תהלים קח) מואב

סיר רחצין. סיר רחצין בונדי.

על אדום אשלייך געלי, מי אשלייך געלי.
אשלייך געלי? אלא גם זה כה היה
למרחוק, שפתות (בראשית כה)
ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נא
מן האדם האדם זהה כי עיר
אנכי. הלויטני, הלויטה מפש,
פתחית הפה והגרון לבלו. אמר
דוד לאותו הבלתי מלעת
הלויטים: אני אודיך עליו געלי
לסתום את גרונו.

על פלשת אתרוועע. גם כה זה
למרחוק הסתכבל דוד, ואמր:
כגען הו צד רע של הצד الآخر
ההוא, ופלשטים הם ממש, לצד
אחר מה אריך? תרוועה, שפתות
(במדבר י) וכי מבאו מלחמה
בארככם [וגו'] והרעתם וגוי,
לשבר כח ותקפו, ומשום כה עלי
פלשת אתרוועע. וככ ראיי לךם.

מלפה לעלמא, ולא יתרך ית מואב מארתיריה.
ארה לי, מי ארה לי. אמר רבי אבא, ההוא
רשע בתרי ליישני קא אמר לבלוועם. חד
אמר ארה לי, וחד אמר קבה לי. מה בין hai
להאי. אלא אמר לייה, ארה לי עשבין וחרשין
חרישי דחוינן, ושוי לוֹן בקדרה דחרשין, כיון
דחמא דהיליה יתיר בפומא, תב ואמר, ולכח
נא קבה לי.

יאפילו כי, ההוא רשות דבלק, לא שבק
חרשיו, אלא לקיט כל זיני עשבין,
חרשי דריש דחוינן, וגטיל קדרה דחרשין,
ונגעין לה לסוף יומין. כיון דאתא דוד, פרא
ונגעין לה אלף וחמש מאות אמין (על אלף וחמש
מאה אמין), ואפיק מיא מן תהומה, ונסיך על
מדבחה. בההיא שעטאת, אמר, אנא אסחי
ההיא קדרה, (תהלים ט) מואב סיר רחצין. סיר רחצין
וקדאי.

על אדום אשלייך געלי, מי אשלייך געלי.
אלא דא אוּפַּה כי למרחיק הוה, דכתיב,
(בראשית כה) ויאמר עשו אל יעקב הלויטני נא מן
האדם האדם הזה כי עיף אנכי. הלויטני:
הלויטה ממש, פתיחו דפומא וגרונא למבלע.
אמר דוד לההוא בלען, מלעת הלויטין, אנא
ארמי עלייה געלי, למסטם גראוניה.

על פלשת אתרוועע, אוּפַּה כי דא למרחיק
אסחבי דוד, אמר, בגען סטרא בישא
דסטרא אחרא איהו, ופלשטים מטפנן איינזון,
לסטרא אחרא מה אצטריד. תרוועה. דכתיב,
(במדבר י) וכי תבאו מלחמה בארככם ותרעותם
וגו', לתברא חיליה ותוקפיה, ובגין כה עלי
פלשת אתרוועע, והכ כי אתחזין לוֹן.